

มัธยัสถ์ = เอาเปรียบคนอื่น

ความเข้าใจในเรื่องจัดการเงินของมนุษย์มีปัญหาและความสับสนอยู่มาก เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องวัตรปฏิบัติและค่านิยมในสังคม จนเกิดคำถามขึ้นในใจหลายข้อ

คำถามเกี่ยวกับเรื่องจัดการการเงินที่ผู้คนบางส่วนอาจไม่กล้าถาม หรือไม่รู้จะถามจากใครนั้นพอประมาณได้ดังนี้ (ก) ใครๆ ก็พูดว่าการประหยัดหรือมัธยัสถ์เป็นของดี แต่มันไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจของเพื่อนๆ หรือ (ข) การออมทำให้คุณภาพชีวิตลดลง คำแนะนำแบบนี้เท่ากับให้เป็นหมูโสมเผ่าทรัพย์ นั่งมวนยา ตาลอย (ค) ใครๆ เขาก็จ่ายเงินกันสนุกสนาน ชื่อของดีมีราคา นักรถยี่ห้อที่ทำให้หน้าบานกันทั้งนั้น ทำไมเราต้องทำตัวแตกต่างจากคนทันสมัยเหล่านี้

สำหรับคำถามแรกว่า "การมัธยัสถ์เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจหรือไม่" ต้องเข้าใจก่อนว่าการประหยัดมัธยัสถ์ (Frugal) นั้น คือการใช้

การประหยัดคือแบบแผนการดำรงชีวิตแบบหนึ่งที่ไม่ต้องการใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น มิใช่เป็นเรื่องของความเห็นแก่ตัวเอาเปรียบผู้อื่นแต่อย่างใด มีคนใช้เงินเก่งจำนวนมากมายที่คอยจ้องเอาเปรียบคนอื่น ไม่เคยเสียสละเพื่อคนอื่น หาประโยชน์ใส่ตัวอย่างไม่อายฟ้าดิน ดังนั้นความน่ารังเกียจของนิสัยจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเป็นคนมัธยัสถ์หรือไม่

ประเด็นที่ควรพิจารณาประกอบก็คือควรมัธยัสถ์ด้วยทางสายกลาง ไม่ตึงเกินไปจนเป็นการทรมานตนเอง ขาดความสุขดูเป็น **คนแปลกแยกจน** ไม่มีใครกล้าคบหาสมาคมด้วย

สำหรับคำถามที่สองว่า **การออมคือการเป็นหมูโสมเผ่าทรัพย์หรือไม่**นั้น ตอบได้ทันทีว่าไม่ใช่ การออมก็คือการจัดสรรเงินส่วนหนึ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อเอาไว้ใช้ในระยะเวลาข้างหน้าต่อไป การไม่มีการออมเลยก็คือการใช้จ่ายเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันไปทั้งหมด

โดยไม่มีเหลือสำหรับอนาคตแม้แต่น้อย

ถ้าไม่มีความมัธยัสถ์ก็แน่นอนว่าไม่มีเงินออม หรือไม่มีทรัพยากรเหลือไว้ใช้ในอนาคต การเป็นหมูโสมเผ่าทรัพย์กับการออมนั้นเป็นคนละเรื่อง การออมคือการสร้างอนาคต โดยเอาเงินในช่วงเวลาปัจจุบันไปแปรเป็นการลงทุนเพื่อให้มันงอกเงยขึ้น และสามารถใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต อย่าลืมน่ามนุษย์ไม่ได้มีชีวิตอยู่เพื่อปัจจุบันเท่านั้น ทุกคนคาดหวังว่าตนเองจะมีชีวิตยืนยาวต่อไป ดังนั้นการมีชีวิตในอนาคตอย่างมีความสุขจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการ "หมูโสมเผ่าทรัพย์" คือ การมีเงินแต่ไม่รู้จักหาความสุขจากเงินที่ตนเองมี และไม่รู้จักใช้ประโยชน์จากเงินออมอีกด้วย มันเป็นภรณ์ของกรชาติความพอดิ และชาติความเข้าใจในการใช้เงิน

คำถามสุดท้ายคือ **ใครๆ เขาก็ใช้จ่ายกันสนุกสนาน ทำไมเราไม่ทำตัวเหมือนเขา** คนกลางข้างในในสังคมเรามีมากมาย

สิ่งที่เราเห็นนั่นคือภาพลวงตาที่เขาจงใจสร้างขึ้นเพื่อหลอกผู้คน เราเห็นการมีชีวิตหรูหราในภาพยนตร์ฮอลลีวูด และคิดว่าคนในโลกตะวันตกเขาอยู่กันอย่างนั้นทุกคน แต่ในโลกเป็นจริงนั้นคนในโลกตะวันตกมีความมัธยัสถ์รู้จักใช้เงินมากกว่าคนไทยมากมาย เพราะเขารวยมานานกว่าเราสองร้อยปี เขาใช้เงินเป็นการจัดสรรเงินเพื่อใช้ในเรื่องต่างๆ อย่างมีแบบมีแผน

สิ่งที่เราเห็นการขับรถหรูหราก็ใช้ชีวิตสนุกสนานนั้นคือส่วนของการใช้จ่ายเงินที่เขาจัดสรรไว้เพื่อการนั้น ส่วนของการอดกลั้นไม่ซื้อของบางอย่างที่อยากได้ ต้องกินอยู่อย่างประหยัดทุกกลางวันและบางมือเย็นนั้น เราไม่เห็น

สำหรับเพื่อนเราที่ใช้จ่ายเงินอย่างสนุกสนานนั้น ต้องถามตัวเองว่าเรามีรายได้มากพอที่จะดำรงชีวิตตามมาตรฐานเขาหรือไม่ และถ้าคำตอบคือเรามีรายได้พอตัดเทียมเขา คำถามต่อไปก็คือจะเป็นการฉลาดหรือไม่ ถ้าหากเราไม่อยู่กับแบบสุดโต่งอย่างนั้นแต่ใช้จ่ายพอตึก มีเงินออมแยะๆ ไว้ลงทุน เพื่อให้เงินทำงานรับใช้เราทั้งในปัจจุบันและอนาคต แทนที่เราจะต้องทำงานมาหาเงินอย่างหนักตลอดชีวิตจนไม่มีเวลาสนุกสนานกับชีวิต หรือไม่มีเงินใช้ยามแก่เฒ่า

เราจะยอม "จนบ้างในปัจจุบัน" เพื่อ "รวยมากกว่านี้ในอนาคต" หรือ "รวมเต็มที่ในวันนี้" เพื่อ "อดอยากในอนาคต"

ความพอดีระหว่างปัจจุบันและอนาคตเป็นเรื่องที่แต่ละคนจะต้องค้นหาให้พบเอง ☺